

בראשית

ואלא כוואכיב: 17. ויתן - וגעל ליהון אלרב פי בעט אלסמא ליצוו עלא אלארץ: 18. ולמשל - וליחכום בנהאר וביל ליל וליפריק בין אל צוו ובין אלעתמיה ונצר אלרב אין חסין: 19. ויהי - וצאר עיטא וצאר ציביח יום אלראביע:

20. ויאמר - וקאל אלרב ידבו אלמא דביב נפס אלוחשיה וטיר יטאיר עלא אלארץ עלא וגה בעט אלסמא 21. ויברא - וכלק אלרב אלא תועאבין אלעצימין ואלא גמיע נפס וחשיה אלרבביה אלדי דביו אלמא לצינפון ואלא גמיע טיר צאחיב גיניחה לצינפו ונצר אלרב אין חסין: 22. ויברך - וברך <ליהון> אלרב קאיילא נמו וכתארו ומאלו אלא אלמא פיל בחור ואלטיר יכתר פיל ארץ: 23. ויהי - וצאר עיטא וצאר ציביח יום כאמיס:

24. ויאמר - וקאל אלרב תכריג אלארץ נפס וחשיה לצינפא בהימיה ודביב ווחשית אלארץ לצינפא וצאר כידא: 25. ויעש - וציניע אלרב אלא וחשית אלארץ לצינפא ואל אלבהימיה לצינפא ואלא גמיע דביב אלארץ לצינפו ונצר אלרב אן חסין: 26. ויאמר - וקאל אלרב נצנע אנסאן פי צורתנא כי שבהנא ויחכמו פי סמכית אלבחר ופי טיר אלסמא ופיל בהימיה ופי גמיע אלארץ ופי גמיע דביב דביב עלא אלארץ: 27. ויברא - וכלק אלרב אלא אלאנסאן פי צורתו פי צורת אלרב כלק אלו דכר ואנתיה כלק ליהון: 28. ויברך - וברך ליהון אלרב וקאל ליהון אלרב נמו וכתרו ומאלו אלא אלארץ וסתמלכוהא וחכימו פי סמכית אלרב [=אלבחר] ופי טיר אלסמא ופי גמיע וחשיה אלרבביה על אלארץ: 29. ויאמר - וקאל אלרב הוודא עטיט ליכון אלא גמיע אלעיסיב זריע זרע אלדי עלא וגה גמיע אלארץ ואלא גמיע אלסגר אלדי פי

א

בראשית 1. בראשית - אוולת מא כלק אלרב אלא אלסמא ואלא אלארץ: 2. והארץ - ואלארץ כאנית תיה וביה ועתמיה עלא וגה אלגימיר והווא אלרב מהבהביה עלא וגה אלמא: 3. ויאמר - וקאל אלרב יציר צוו וצאר צוו: 4. וירא - ונצר אלרב אלא אלצוו אין חיסן ופרק אלרב בן אלצוו ובין אלעתמיה: 5. ויקרא - ונדא אלרב ליצוו נהאר וליל עתמיה נדא ליל וצאר עיטא וצאר ציביח יום ואחיד: 6. ויאמר - וקאל אלרב יציר סמא פי וצט אלמא ויציר פרק בין מא למא: 7. ויעש - וציניע אלרב אלסמא ופרק בין מא אלדי מן תחת אלסמא ובין מא אלדי מן פוק אלסמא וצאר כידא: 8. ויקרא - וסמא אל רב לל בעט סמא וצאר עיטא וצאר ציביח יום תאני:

9. ויאמר - וקאל אלרב ינגימעו אלמא מן תחת אלסמא אל מכאן ואחיד ותתבייאן אליבאס וצאר כידא: 10. ויקרא - וסמא אלרב לל יבאס ארץ ולמגמאע אלמא סמא בחור ונצר אלרב אין חסין: 11. ויאמר - וקאל אלרב תחשש אלארץ חשיש עיסיב מחבחיב חב סגר תמר צאניע תמר לצינפו אלדי חבו פי עלא אלארץ וצאר כידא: 12. ותוצא - ואכרגית אלארץ חשיש עיסיב מחבחיב חאב לצינפו וסגאר צאניע תמר אלדי חבו פי לצינפו ונצר אלרב אין חסין: 13. ויהי - וצאר עיטא וצאר ציביח יום תאלית: 14. ויאמר - וקאל אלרב יציר אצווייה פי בעט אלסמא ליפריק בין נהאר ובין אלליל ויכוננו לל אייאת ולל אעייאד ולל אייאם וסנין: 15. והיו - ויצירו לל אצווייה פי בעט אלסמא ליצוו עלא אלארץ וצאר כידא: 16. ויעש - וציניע אלרב אלא תנין אלאצווייה עצימין אלא צוו אלעצים ליחכום בנהאר ואלא צוו זגיר ליחכום ביל ליל

א

1. בראשית - בג צורה אהרת של המילה: פילאוויל. 2. תהו ובהו - תיה וביה, וכן ב, בשורשים דומים לעברית ולארמית, ככל הנראה בעקבות התרגומים הארמיים הארץ ישראלים. בתרגום פסאודויונתן ובתרגום הניאופיטי (תהיא ובהיא), וכן בפשיטתא (תייה ובייה), ואף מצוי בתרגומי הקראים בערבית היהודית, כמו אצל קרקסאני ואצל יפת בן עלי: תיה וביה. לעומת זאת, תרגום זה שונה מתרגום רס"ג: נאמרה ומסתבהרה. לתרגומים החדשים בקהילות המזרח וצפון-אפריקה, ראה בפירוט: אבישור 1991, עמ' 196; אבישור 1998, עמ' 136-139. 5. ויקרא - ונדא, תרגום מילולי. נד"י אינו בא בערבית בקשר לקריאת שמות. ב: וסמה. ג: וסמא - תרגום הולם. בהמשך גם בתרגומנו:

סמא. 6. רקיע - שמים, וכן ג. ב: בציט - רקיע, וכן בפסוק 8 ובהמשך הפרק. 11. תרשא... דשא - תחשש... חשיש, וכן ב. זהו תרגום בכואה מילולי, כי אין פועל בערבית משורש חשיש שמשמעו תרשא, וכך תרגם גם אלסוסאני: תחשיש חשישן. רס"ג תרגם: תכלא... כלאא, המתאים לרוח הלשון הערבית. עשב - עיסב, וכן להלן, בערבית יש "עשב" ואין "עסב", והמילה שבתרגומנו באה ככל הנראה בהשפעת המילה העברית. ראה במכוא. 11. זרעו - גרעיניו. ב: כידארו - תבואתו, גורנו. ג: זרעו, וכן בהמשך. 14. ושנים - בתרגומנו כמו רס"ג: וסנין. ב: ולסנין. 16. הגדל - ב: אלכביר. 20. חיה - וחשיה, וכן להלן, וכן ב, תרגמו לשון "חיה רעה" ולא לשון "חיים". 22. לאמר - ב: קיילן, וכן בהמשך, קאיילן. פרו - ב: אינמו, וכן בפסוק 28. 29. נתתי - עטיט = ב: עטית -